

En ruta

TIAN
RIBACarretera
i manta

Vivo en la carretera, dentro de un autobús", cantava Miguel Ríos. I això és el que, metafòricament, faran els líders polítics catalans a partir

d'avui. Metafòricament, perquè en la vida real només els periodistes viuran en un autobús de campanya durant 15 dies a l'espera de cloure la campanya a l'Snooker, que és

un joc de billar però també el punt de repòs final dels guerrers del boli Bic per celebrar amb brindis de cervesa el final de la versió moderna de les antigues campanyes militars.

Els polítics surten a la carretera, doncs, amb els seus flamants cotxes, oficials o oficinosos, i amb xofer, com les estrelles de rock quan tenen el disc a

punt i l'han de tocar en directe. I només un d'ells podrà ser el boss de Catalunya. Un dels dos únics que, com Bruce, seran capaços d'omplir el Sant Jordi per fondre's com un sol home amb els fidels. O Artur Mas o José Montilla. O tot o res.

Hi ha en joc aquell que ha de comandar la recuperació econòmica (i anímica) del pa-

ís. Retornar la confiança en la política. Qui ha de prosseguir la musculació de Catalunya endins. O com serà la relació entre Catalunya i Espanya en un moment de cruïlla. Comença la novena edició de la mare de totes les batalles. Ocupin les seves localitats... i apaguin els mòbils.

Detalls

ESCENARI
El Palau de Congressos de Lleida, la Llotja.

ASSISTENTS
300 assistents.

ELS TELONERS
Anna Laviña, número dos a Lleida, i Janet Sanz, coordinadora de joves d'Esquerra Verda.

EL MÉS APLAUDIT
El discurs de Francesc Pané, sempre poètic i aliè als tempos dels mitjans de comunicació.

LA FRASE
«Vindrà l'Artur 'manostijeras', que amb una mà tallarà impostos, polítiques socials, i amb l'altra...»
> JORDI MIRALLES

El torero Serafín Marín dona suport a Albert Rivera

BARCELONA // Ciutadans va triar el Palau de la Música per iniciar la campanya, amb el propòsit de subratllar els casos de corrupció que han envoltat els comptes de la Fundació i el projecte

de l'hotel. Prèviament, Albert Rivera va convocar un sopar al qual va assistir el torero català Serafín Marín (a la foto). També hi va ser present el catedràtic Francesc de Carreras. FOTO: ACN

questes que auguren per als de CiU la victòria. "Si la dreta guanya, si Mas és president", va advertir el candidat, "el camí de les contrareformes quedarà obert". El candidat d'ICV va considerar que en el cas que els conservadors tornessin a governar Catalunya podria viure un "malson", sobretot per als integrants de la classe treballadora.

Herrera també va carregar contra el PSOE en assegurar que està duent a terme "una política de retallades socials i de socialització de les pèrdues". En canvi, i com ja ha estat fent en tota la precampanya, el candidat ecosocialista va respectar el Tripartit i no va voler atacar els seus socis de Govern. "Ells no són el nostre rival", deien ahir fonts del partit respecte a aquesta estratègia.

Lleida, l'esperança

Que donessin el tret de sortida a Lleida no va ser casualitat. Els ecosocialistes van voler sortir de l'àrea metropolitana de Barcelona, el seu terreny natural, per "agrair", va dir el diputat per Lleida, Francesc Pané, el suport que ara fa quatre anys els lleidatans van donar a la formació. De fet, va dir Herrera, l'escó que va guanyar Pané va "permetre" reeditar el Govern catalanista i de progrés. Ara el repte és aconseguir, almenys, el mateix nombre de vots i fer front a una dreta que sembla imparable. *

Laporta: «Som
rucs si votem
el Tripartit»

Solidaritat arrenca amb un discurs dur i centrat en l'independentisme

ROSA FERNÁNDEZ
MOLINS DE REI

Independència i sobirania com a única via per sortir de la crisi. Aquesta va ser, una vegada més, la recepta llançada ahir pels líders de Solidaritat Catalana per la Independència (SI) en el seu llançament de la cursa electoral, en què no van faltar atacs durs als membres del Tripartit. La duresa del discurs es podria resumir en dues frases: "El Tripartit ens ha portat a la ruïna i si tornem a votar-los és que som uns rucs".

Amb especial virulència es va dirigir Laporta al conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, que s'ha incorporat a les files d'ERC fa poc després de ser conseller els últims tres anys, i va assegurar que "malgrat semblar un capellanet és un inútil". A més, el va qualificar de "poca-sol-

ta" per haver assegurat que el projecte independentista "és simplista".

El candidat a la Generalitat i expresident del FC Barcelona va centrar el discurs entorn del lema de la campanya: *Hola Espanya. Adéu espoli fiscal*. Laporta va assegurar que "Espanya treu a Catalunya seixanta milions d'euros diaris" i que, amb la independència, tot això serà "un mal record del passat ja que Catalunya seria el quart estat més ric de la Unió Europea".

El número tres per Barcelona de Solidaritat, Uriel Bertran, va assegurar que es presenten a les eleccions "amb molta més força de la que l'oposició diu i vol". Bertran va apel·lar al líder de CiU, Artur Mas, al·legant que "les complicitats catalanes amb Espanya han fet que estiguem com estem". Per culpa d'això, hi va afegir Bertran, "estem perseguits pels tribunals de justícia per intentar establir que la llengua de relació entre l'Administració i la ciutadania és la llengua catalana", en al·lusió als recursos del PP pel contingut lingüístic de diferents lleis catalanes contra les quals ha recorregut davant el Tribunal Constitucional.

Després dels discursos dels líders, la sala es va posar dempeus per cantar a l'uníson el Cant dels Segadors. *

Detalls

ESCENARI
Teatre del Foment de Molins de Rei

ASSISTENTS
300 persones

TELONERS
Josep Guia, del PSAN, i Agustí Soler, de PRC

EL MÉS CELEBRAT
Les crítiques de Laporta al conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras

LA FRASE
«Espanya treu a Catalunya seixanta milions d'euros diaris»

> JOAN LAPORTA
> CANDIDAT DESI

El punt fràgil dels candidats

Sense veu

FOCUS
ELECTORAL

ANTONI GUTIÉRREZ-RUBÍ

Quedar-se sense veu durant la campanya electoral és el pitjor malson d'un candidat. La veu és la principal arma que tenen els polítics i la seva força de seducció principal. Dotar-la de més intensitat depèn de la pressió que s'exerceix sobre les cordes vocals, i això genera, per exemple, més sensació de seguretat, vitalitat i credibilitat. Atributs imprescindibles quan el que es discuteix –i es vota– és la capacitat de lideratge. El 2004, Zapatero solia arribar fins als 75 decibels de potència, pels 68 de Mariano Rajoy.

Avui és el primer dia de campanya electoral. Els candidats es passaran totes les hores disponibles parlant constantment, fins al límit de les seves forces. Res més important, doncs, que tenir cura de la veu evitant el tabac i l'alcohol, com a norma bàsica de compliment rigorós, i beure aigua sovint, com a mesura preventiva. Però els problemes ja s'han començat a notar.

Dimarts passat, la presidenta del PP de Catalunya, Alcía Sánchez-Camacho, va demanar públicament als seus seguidors a la xarxa social Facebook remeis casolans per superar l'afonia que arrossega des de fa dies, i va marcar l'arrencada de la campanya. Entre els consells que va rebre destaquen beure llet calenta amb mel, fer gàrgares amb aigua i llimona o prendre pastilles de brom. Tot molt popular i eficaç.

Casualment, Artur Mas arrossega els mateixos problemes, derivats d'una llarga precampanya i d'un inoportú refredat. Així, el líder convergent va assegurar, el mateix dia que presentava el seu lema de campanya, que s'està quedant afònic i que s'ha de

prendre un fort tractament per mantenir la veu.

Quedar-se sense veu no és el mateix que callar. En aquesta campanya els silencis i les paraules seran igual de reveladors, tot i que hem de tenir en compte que la veu és la responsable de bona part de l'eficàcia comunicativa de les persones. Per aquest motiu els candidats han de tenir cura de la seva dicció (la manera de pronunciar), el to (la inflexió de la veu) i el timbre (la mode característic i personal en cada individu) amb una atenció especial.

En qualsevol cas, l'autèntica afonia política la patei-

La veu és la principal arma que tenen els polítics en campanya

L'afonia política és també dels electors, que per ara guarden silenci

xen bona part dels electors, que guarden silenci davant d'aquestes eleccions. Un silenci que pot ser l'avantsala de la seva abstenció o reflectir, simplement, un malestar que poden convertir en càstig definitiu o en una segona oportunitat. Cada vegada més, els ciutadans demoren la seva decisió de vot, sobretot aquells que s'han sentit decebutos o molestos pel partit que van votar en els comicis anteriors.

Queden quinze dies. Els electors sense veu hauran de decidir si també ho són sense vot. El resultat dependrà d'aquesta majoria silenciosa. De moment calla. Caldrà veure si atorga.

* ANTONI GUTIÉRREZ-RUBÍ ÉS ASSESSOR DE COMUNICACIÓ